

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Sopocie (Polska) w dniu 26 marca 2018 r. – H.W.

(Sprawa C-214/18)

(2018/C 259/27)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Sopocie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.W.

Pozostali uczestnicy: PSM „K” w G., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

Pytania prejudycjalne

1) Czy w świetle systemu podatku od wartości dodanej wynikającego z dyrektywy Rady Unii Europejskiej 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1, art. 2 ust. 1 lit. a i c oraz art. 73 w zw. z art. 78 akapit 1 lit. (a) oraz wywiedzionej z nich zasady neutralności podatku VAT, będącej ogólną zasadą prawa unijnego, dopuszczalne jest biorąc pod uwagę treść art. 29a ust. 1 oraz art. 29a ust. 6 pkt. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1221 ze zm.) w zw. z brzmieniem art. 49 ust. 1 i art. 35 oraz art. 63 ust. 4. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedno Dz. U. z 2017 r., poz. 1277 ze zm. – dalej: u.k.s.e.) – przyjęcie stanowiska, iż w pobieranych przez komorników sądowych opłatach egzekucyjnych zawarta jest kwota podatku od towarów i usług (tj. podatku VAT),

w przypadku pozytywnej odpowiedzi na to pytanie:

2) Czy w świetle zasady proporcjonalności, będącej ogólną zasadą prawa unijnego dopuszczalne jest przyjęcie stanowiska, że komornik – jako podatnik podatku VAT w prowadzonej działalności egzekucyjnej – faktycznie posiada wszelkie prawne w celu prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego zakładającego, że opłata egzekucyjna pobierana na podstawie przepisów u.k.s.e. zawiera w sobie kwotę podatku od towarów i usług (tj. podatku VAT)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie (Polska) w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak przeciwko Raiffeisen Bank Polska SA

(Sprawa C-260/18)

(2018/C 259/28)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Strona pozwana: Raiffeisen Bank Polska SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jeśli skutkiem uznania określonych postanowień umownych, określających sposób spełnienia świadczenia przez strony (jego wysokość), za nieuczciwe warunki umowne w rozumieniu dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ miałby być niekorzystny dla konsumenta upadek całej umowy, możliwe staje się wypełnienie luk w umowie nie w oparciu o przepis dyspozytywny stanowiący jednoznaczne zastąpienie nieuczciwego warunku, ale w oparciu o przepisy prawa krajowego, które przewidują uzupełnienie skutków czynności prawnej wyrażonych w jej treści również przez skutki wynikające z zasad słuszności (zasad współzycia społecznego) lub ustalonych zwyczajów?
- 2) Czy ewentualna ocena skutków upadku całej umowy dla konsumenta powinna następować przy uwzględnieniu okoliczności istniejących w chwili jej zawarcia, czy też w chwili zaistnienia sporu pomiędzy stronami odnośnie skuteczności danej klauzuli (powołania się przez konsumenta na jej abuzywność) i jakie ma znaczenie stanowisko wyrażane w toku takiego sporu przez konsumenta?
- 3) Czy możliwe jest utrzymanie w mocy postanowień stanowiących w myśl norm dyrektywy 93/13/EWG nieuczciwe warunki umowne jeśli przyjęcie takiego rozwiązania byłoby w chwili rozstrzygania sporu obiektywnie korzystne dla konsumenta?
- 4) Czy uznanie za nieuczciwe postanowień umownych określających wysokość i sposób spełnienia świadczenia przez strony może prowadzić do sytuacji, w której ustalony na podstawie treści umowy z pominięciem skutków nieuczciwych warunków kształt stosunku prawnego odbiegać będzie od objętego zamiarem stron w zakresie obejmujących główne świadczenie stron, w szczególności – czy uznanie za nieuczciwe postanowienia umownego oznacza, że możliwe jest dalsze stosowanie innych, nieobjętych zarzutem abuzywności postanowień umownych, określających główne świadczenie konsumenta, których uzgodniony przez strony kształt (wprowadzenie ich do umowy) był nierozdzielnie związany z zakwestionowanym przez konsumenta postanowieniem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 5 lutego 2018 r. w sprawie T-216/15,
Dôvera zdravotná poisťovňa/Komisja, wniesione w dniu 19 kwietnia 2018 r. przez Republikę
Słowacką**

(Sprawa C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová)

Druga strona postępowania: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa, a.s., Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 lutego 2018 w sprawie T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s./Komisja Europejska, którym Sąd uwzględnił skargę Dôvery;